Sí a l’educació sexual, no a “l’educació sexual” assetjadora

written by Adriana Aubert | 19 de March de 2024

Rebel·lions de familiars contra “innovacions”. Anàlisi i alternatives (2)

Som cada vegada més les famílies que ens oposem al foment dels assetjaments que realitza la “educació sexual” basada en les idees particulars de “expertes i experts” que van contra les evidències científiques sobre el tema, contra la llibertat i contra la prevenció de la pederàstia. Som de totes les ideologies, de totes les cultures, de totes les opcions sexuals. Els qui diuen que les rebel·lions contra eixa “educació sexual” són d’extrema dreta no sols mentixen, sinó que potencien molt l’extrema dreta. Els qui diuen que les famílies són carques fomenten l’assetjament i són persones radicalment ultrareaccionàries, per molt que es disfressen amb suposades identitats progressistes.

En eixa mena d’educació sexual, una de les pràctiques freqüents és coaccionar a menors a tocar-se els seus cossos; així s’ensenya a les persones que no poden triar quan, amb qui i com es toquen. Eixe tipus de pràctiques són clarament contràries a la llibertat sexual present en totes les constitucions democràtiques que tant ens ha costat aconseguir a les feministes. Fer-ho sense el consentiment de la persona legalment tutora contravé totes les

evidències científiques i normes internacionals. Escudar-se dient que eixes famílies són carques i cal apartar-les –no sols de la decisió sobre l'educació sexual a dur a terme sinó fins i tot del coneixement del que es fa– agrada molt als qui són pederastes, hagen rebut ja denúncies o encara no. També agrada molt als qui fan negoci i trauen molt profit amb la propaganda i finançament d'activitats que destrossen emocionalment la infància.

La millor defensa de l'educació és oposar-se radical i massivament a eixes pràctiques assetjadores, defendre que tota educació es base en evidències científiques internacionalment reconegudes i no en les idees particulars d'una persona o grup que no estiguen validades científicament. Eixa millor defensa també inclou imprescindiblement el coneixement transparent –per part de les famílies i de les comunitats educatives– del que s'està fent en educació sexual amb els seus menors i, per descomptat, la seua participació en l'elaboració i decisió sobre el que es fa i el que no es fa.

[Llig l'article anterior sobre com les famílies es rebel·len contra les pràctiques que perjudiquen els seus fills i filles]

Imatge